

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

21. De familiaritate Ansgarij Archi-Episcopi apud Horicum Regem
Danorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

recipit. Itaque omnia à dilecto Domino nostro Rege HLudovvico ad hoc Deo dignum officium deputata, vt nostrâ etiam pia eius vota auctoritate firmamus. Et quia casus præteritorum nos cautos faciunt in futurum, omnem quoque aduersantem vel contradicentem, atque pijs nostris his studijs quolibet modo insidiantem, Anathematis mucrone percussimus, atque perpetuæ ultionis reum diabolicâ sorte damnamus, vt culmen Apostolicum more prædecessorum nostrorum, causamque Dei pio affectu zelantes, ab aduersis hinc inde partibus tutius muniamus. His itaque decretis atque institutionibus Papæ Sanctissimi Nicolai, Bremensis Ecclesia adiuncta, & unita, & subdita Sedi Hammaburgensi, quæ prius Metropolis constituta fuerat, facta est Archi-Episcopalis. Verùm quia Diœceseos illius ratione ita firmata, hæc præoccupando diximus; multum enim temporis fuit, ex quo Sedem illam gubernandam suscepit, priusquam auctoritate Apostolica firmaretur: ad ea quæ prius gesta sunt redeamus.

CAPVT XXI.

De familiaritate S. Ansgarij Archi-Episcopi apud Horicum Regem Danorum.

NAmque susceptâ Bremensî Parochiâ, iterum cœpit spiritu feruere intimo, si quid posset in partibus Danorum pro Christi elaborare nomine. Vnde frequentius adire solebat

solebat Horicum, qui tunc solus Monarchiâ Regni tenebat Danorum, vt officio prædicationis in Regno eius frueretur. Aliquotiens namque Regiâ Legatione ad eum mittebatur, & quæ ad fœdera pacis & vtriusque Regni vtilitatem pertinebant, strenuè & feliciter peragebat. Qua de re cognitâ fide & bonitatè Sancti viri, prædictus Horicus Rex multo eâ affectu cœpit venerari, & libenter eius consilio vti, ac familiarissimum in omnibus habere, ita vt etiam inter secreta sua, dum de negocijs Regni cum Consiliarijs suis tractaret, eum interesse rogaret. Eâ quoque quæ inter populum huius terræ, videlicet Saxonum, ac Regnum ipsius causâ fœderis constitui debebât, non aliter nisi fide illius volebat firmari, hoc sibi dicens omnino fidelissimum esse, quod ille ei & laudasset ac spondisset. Hac itaq; familiaritatè potitus, cœpit etiam illi persuadere, vt fieret Christianus. Ille verò omnia quæ ei ex diuinâ intimabat Scripturâ benigne audiebat, & bona prorsus ac salutaria esse laudabat, seque his plurimum delectari, ac libenter velle Christi gratiam promereri dicebat. Cui post alia vota Sanctissimus Pater noster suggerere cœpit, vt Christo Domino hanc concederet beniuolentiam, vt in Regno suo Ecclesiam fieri permitteret, vbi Sacerdos omnino tempore adesset, & verbi diuini semina ac Baptismi gratiam quibusque volentibus suscipere traderet. Quod ille benignissimo concessit.

Oleswicum.

fit affectu, & in portu quodam Regni sui ad hoc aptissimo, & huic regioni proximo, Slesw-
 wich vocato, vbi ex omni parte conuentus
 fiebat negotiatorum, Ecclesiam illi fabricare
 permisit, tribuens locum in quo Præsbyter
 maneret: datâ pariter licentiâ, vt quicumque
 vellet in Regno suo fieret Christianus. Hac er-
 go Dominus noster Episcopus acceptâ licen-
 tiâ, statim quod diu desiderauerat perfecit, Et
 consecratâ Ecclesiâ in honore Sanctæ Geni-
 tricis Dei Mariæ, & Præsbytero ibi constituto
 gratia Dei in eodem loco fructuosius crescere
 cœpit. Multi namq; ibi antea erant Christia-
 ni, qui vel in Dorstado, vel in Hammaburg
 baptizati fuerant, quorum quidam primores
 ipsius vici habebantur, & gaudebant facul-
 tatem sibi datam Christianitatem suam ob-
 seruandi. Quorum exemplo multi alij, & viri
 & fœmiuæ, relictâ superstitiosa Idolorum
 culturâ, ad fidem Domini conuersi baptiza-
 bantur; factumque est gaudium magnum in
 ipso loco, ita vt etiam huius Gentis homines
 abique omni pauore, quod antea non licebat,
 & negotiatores tam hinc quàm ex Dorstadio
 locum ipsum liberè expeterent, & hac occa-
 sione facultas totius boni inibi exuberaret.
 Multi apud eos infirmitatibus detenti, cum se
 Idolis frustrâ pro salute sua sacrificâsse vidis-
 sent, ad Domini misericordiam confugientes
 Christianos se fieri deuuebant, & Baptismi
 gratiam percipiebant, & statim diuinâ largi-

tate sa-

*Felix pro-
 gressus
 Christiana
 religionis.*

tate sani fiebant, & ad fidem Domini conuer-
sa est multitudo populi.

CAPVT XXII.

*Qualiter Sacerdos Domini ad partes Sueonum iter
suum prepararit & per Visionem Adalhardus
Abbas ei prouentura nunciat.*

INter hæc verò Pastor noster Ansgarius et-
iam pro Gente Sueonum, eò quòd Sacer-
dotis præsentia tunc desolati essent, nimio cõ-
dolens affectu, à præfato poscere cœpit Rege
Horico sibi in omnibus familiarissimo, vt suo
auxilio fines illius Regni petere posset. Qui
cum maximâ beniuolentiâ hanc petitionem
eius suscipiens, ita se per omnia facturum pro-
misit. Igitur deuotissimus Pater noster ad
hoc iter præparare se cœpit, & vt quantocyus
hoc expleret feruentiore incitabatur spiritu.
Siquidem & hoc cœlitus sibi iniunctum cre-
debat, visionẽ quadam inbutus, quam antea
præuiderat. Visum namque est ei, quòd in i-
pso itinere valde esset sollicitus, & quòd ad
quendam deueniret locum, in quo erat itru-
tura ædificiorum magna, & mansiones di-
uersæ, vbi quidam ei obuius factus, locutus
est ad eum, dicens: De itinere quo sollicitaris,
& de his quæ sunt in corde tuo, ne supra mo-
dum contristeris, quia hic est quidam Pro-
pheta, qui te de his omnibus certum reddet.
Et ne aliqua menti suæ super eo insideat du-
bitatio,

*Visio S. Anse-
garij sextæ.*